

Anlæg med Afholdelse af Udgifter, som ere uødvendige og vel at mærke ikke smaa. I det jeg altsaa slutter mig til denne Løse, vil jeg dog atter her tage et lille Forbehold med Hensyn til et Punkt, som jeg ved Anvendelsen af Loven af 23de Mai s. A. har haft Leilighed til særlig at blive opmærksom paa. Det er det, at det private Selskab, som maatte bygge denne Bane, ikke i Bestemmelsen om, at Staten skal kunne overtage Driften, maa søge en Afgang til at skyde Forpligtelsen til at skaffe Materiellet fra sig. Da jeg har omtalt, at Erfaringen har bragt mig til at fremsætte denne Ytring, vil jeg sige, at Anskaffelsen af Materiel maaste heller ikke har den Betydning for de private Selskaber, som man kunde være tilbøjelig til at tro, idet nemlig Afgangen for dem til at skaffe sig Laan paa første Prioritet i meget væsentlig Grad formindskes, naar Banerne ikke ere fuldstændig forsynede med det nødvendige Materiel. Jeg anser mig naturligvis for berettiget til at indlede foreløbige Underhandlinger, ja, endog til at træffe foreløbige Overenskomster med disse private Selskaber om de Betingelser, hvorunder Driften kan overtages af Statskassen, men selvfølgelig kun paa det Vilkaar, som omhandles i Loven, nemlig at de skulle godkjendes ved Finantsloven. — Den reelle Forandring, som, foruden Jættfættelsen af et Maximum, er foretagen i Sammenligning med Loven fra ijsor, nemlig Optagelsen af noget bedre Betalingsterminer, kan jeg ikke antage, at Nogen kan have Noget imod, da den, som er nærmest interesseret deri, nemlig Finantsministeren, har erklæret sig villig til at gaa ind paa denne Del af Forslaget. — I det jeg altsaa skal erklære, at jeg i og for sig ikke kan have noget Væsentligt imod, at Udvalgets Endringsforslag bliver vedtaget, maa jeg dog bede erindret, at jeg ved at afgive denne Erklæring tillige har taget et Forbehold for ikke at spænde Forventningerne fra de private Selskabers Side høiere, end det siden vil vise sig muligt at fyldestgjøre dem.

Ordføreren: I Anledning af, hvad den ærede Minister nu bemærkede, vil jeg tillade mig at minde om, at der i de Lovforslag, som bleve forelagte ijsor, og som senere bleve forenede i Loven af 23de Mai, var indsat en Bestemmelse om, at Statskassens Bidrag, de 40,000 Rd. pr. Mil, skulde amortiseres, saasnart Jernbanen gav et Udbytte af 5 pCt. af den øvrige Del af Kapitalen. Staten vilde altsaa ogsaa efter den høitærede Ministers Forslag dengang have en Interesse i, at den øvrige Del af Kapitalen ikke blev større end nødvendig; thi hvis den blev større, blev ogsaa Statens Afgang til at faae sin Kapital amortiseret saa meget ringere. I saa Henseende kan jeg derfor ikke se, at der er nogen Forandring, idet den høitærede Indenrigsminister i begge Tilfælde maa være med til at bestemme, hvor stor

Kapitalen skal være. Om i Dvrigt den Stilling, Staten har faaet som Aktionær i private Baner, i og for sig er heldig naanlig for de vedkommende Selskaber, eller om den maaste ikke lægger disse Hindringer i Veien for Gjennemførelsen af deres Planer, er ganske vist et Spørgsmaal, hvorom der kan tvistes. Det forekommer mig, at det kan være uheldigt, for saa vidt det i alt Fald vil gjøre det meget vanskeligt for vedkommende Selskaber at optage Kapitaler imod Amortisation, hvad der dog vistnok i mange Tilfælde kunde være ganske heldigt. Jeg haaber imidlertid, at den høitærede Minister i Sagens Interesse vil finde sig berettiget til ogsaa i denne Henseende at vise saadan Imøbelommen imod de vedkommende Selskaber, at det overhovedet kan blive muligt at faae noget Udbytte ud af disse Love. For Dieblisset er Udgiften til at se de forskellige private Jernbaner, hvorom der handle, realiserede, ikke meget stor, men paa den anden Side tror jeg dog, det maa erkendes, at det vilde være meget heldigt, om disse Baner kunde komme istand. Enhver Liberalitet, der kan vises indenfor Lovens Omraade og den Kompetence, som deri er givet Ministeren, maa derfor vistnok siges at være forsvaerlig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag til § 2 af Udvalget:

„§ 2 I det Stykke, udgaar sidste Punktum; efter „Baneanlæg“ i 2den Linie sættes „“ i Stedet for „“ og tilføjes: „dog saaledes, at der af Netto-Udbyttet — dette beregnet efter Fradrag af, hvad der efter Statutterne muligen skal henlægges til en Reservefond — forlods kan udbetales 5 pCt. aarlig paa den øvrige Del af Aktiekapitalen, forinden der udbetales noget Udbytte paa de Statskassens tilhørende Aktier.“

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

2) Lovforslagets § 2 med den vedtagne Forandring saalydende:

Af Statskassen kan Regjeringen til dette Baneanlæg yde et Tilskud af indtil 40,000 Rd. for hver Mil, Banens Længde udgjør, samt et forholdsmæssigt Beløb for den overflydende Del af en Mil. Dette Tilskud kommer til Udbetaling, efter haanden som Banens Anlæg skrider frem, efter nærmere Bestemmelse paa hvert Aars Finantslov, dog at det Beløb, der udbetales, ikke i noget Finantsaar maa overstige Halvdelen af den samlede Udgift, som efter nærværende Lov kommer til at paa-høile Statskassen.

For Statskassens Tilskud vil der være at betinge Samme Ret som Aktionær i vedkommende Baneanlæg, dog saaledes, at der af Netto-Udbyttet — dette beregnet efter Fradrag af, hvad der efter Statutterne muligen skal henlægges til en Reserve-